Podle ustálené judikatury nejvyššího soudu (rozh. čís. 1983, 3033 Sb. n. s.) vyžaduje se pro skutkovou podstatu zločinu podle §§ 197, 199, písm. d) tr. z., aby pachatel použil v podvodném úmyslu k oklamání veřejné listiny, kterou buď sám zfalšoval, nebo při jejímž zfalšování aspoň spolupůsobil, nebo která byla zfalšována třebas jinou osobou, leč s jeho p ř e d c h o z í m, nebo aspoň s o u č a s n ý m dorozuměním. Použije-li někdo v uvedeném úmyslu k oklamání veřejné listiny, která byla zfalšována někým jiným bez jeho spolupůsobení nebo dorozumění, a o jejímž zfalšování se teprve dodatečně před činem dozvěděl, nejde o zločin podvodu podle §§ 197, 199, písm. d) tr. z., nýbrž o podvod podle obecných ustanovení, který se stává zločinem teprve, převyšuje-li zamýšlená škoda částku 2.000 Kč.

Poněvadž se nalézací soud, vycházeje z uvedeného mylného právního názoru, nezabýval otázkou, zda obžalovaná měla účast na zfalšování spořitelní knížky, čemuž by po případě nasvědčovala okolnost, že se zfalšování stalo v její prospěch, a poněvadž neučinil v tomto směru potřebných zjištění, nemohl zrušovací soud rozhodnouti ve věci samé a nezbylo nežli zrušiti napadený rozsudek za použití § 290 tr. ř.

Čís. 6280.

S hľadiska prečinu podľa § 401 tr. zák. je nerozhodné, či listina je vystavená vo forme určenej v § 317 o. s. p.

(Rozh. zo dňa 31. októbra 1938, Zm IV 518/38.)

Obžalovaní A. a B. zaplatili dňa 21. septembra 1932 v kancelárii advokáta dr. W. čiastku 100 Kč ako splátku na útraty zastupovania. Advokátska kancelária dr. W. vydala im o tejto platbe písomnú potvrdenku. Obžalovaná A. neskoršie na návod spoluobžalovaného B. porušila túto potvrdenku tým spôsobom, že k označeniu sumy 100 Kč v potvrdenke pripísala ešte jednu nulu, takže potvrdenka potom znela na 1.000 Kč, a datum 21. septembra 1932 zmenila na 29. septembra 1932. V marci 1936 predložila potom obžalovaná A. takto pozmenenú potvrdenku v kancelárii dr. W. ako doklad o splátkach na palmárny účet. S ú d y n i ž š í c h s t o l í c uznaly oboch obžalovaných vinnými, a to obžalovanú A. prečinom padelania súkromnej listiny podľa § 401 tr. zák., obžalovaného B. účastenstvom na tomto prečine podľa § 69, čís. 1 tr. zák.

N a j v y š š í s ú d zmätočnú sťažnosť obžalovanej A. odmietol, zmätočnú sťažnosť obžalovaného B. zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v:

Na základe § 385, čís. 1 a) tr. p. uplatnená zmätočná sťažnosť vytýka, že potvrdenka je zrejme kúsok papieru, zcela nenáležite vyplnená, nie je písaná vlastnoručne, lebo časť textu je vyplnená strojom. Po-

tvrdenka nie je opatrená podpisom, ale nejakou šifrou; nie je to ani kvitancia, ktorá by podľa predpisov bola okolkovaná, a zaplatená čiastka nie je uvedená slovami, ako sa to vyžaduje u všetkých podobných súkromných listín. Z toho zmätočná sťažnosť dovodzuje, že táto potvrdenka nemá potrebné znaky súkromnej listiny v smysle § 317 o. s. p., že je to bezcenný kus papieru, na základe ktorého nemohol by ani Dr. W. dokazovať jestvovanie svojej požiadavky, ani obžalovaný by nemohol dokazovať zánik tejto požiadavky. Z toho činí zmätočná sťažnosť záver, že súdený čin obžalovaného nie je trestným činom. Zmätočná sťažnosť je bezzákladná.

Ustanovením § 401 tr. z. chráni sa len pravosť súkromných listín, použitých ako dôkaz o trvaní, zániku alebo zmene majetkového práva.

K ustáleniu skutkovej podstaty tohoto trestného činu nie je treba, aby padelaná listina mala všetky náležitosti pre listinu práve toho druhu predpísané, ale stačí, keď bola spôsobilá k prevedeniu toho účelu, ktorému mala slúžiť, tedy v súdenom prípade, aby potvrdenkou bolo dokazované, že dňa 21. septembra 1932 bolo na účet obžalovaných zaplatené 100 Kč. Pre tento účel potvrdenka vo forme, v ktorej bola vystavená, úplne stačila.

S hľadiska trestneprávneho je tedy nerozhodné, či ide o takú súkromnú listinu, ktorá v smysle § 317 o. s. p. slúži ako úplný dôkaz na to, že si vystaviteľ osvedčenie v nej obsažené osvojil, alebo či ide o takú súkromnú listinu, ktorá nie je vystavená vo forme určenej v § 317 o. s. p. a o dokazovacej moci ktorej súd svobodne uvažuje. Je tedy mylný názor zmätočnej sťažnosti, že v súdenom prípade nejde o súkromnú listinu v smysle zákona.

Čís. 6281.

K § 463 tr. p.

Kto je držaný vo väznici, je obmedzený vo svojom voľnom konaní a po zápisničnom spísaní opravného prostriedku nemá už vliv na včasné jeho odoslanie k príslušnému súdu; ak v takom prípade došiel opravný prostriedok k príslušnému súdu opozdene, stalo sa tak bez viny väzňa.

(Rozh. zo dňa 31. októbra 1938, Zm IV 535/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločiny padelania verejnej listiny, vyhovel žiadosti obžalovaného B. o navrátenie v predošlý stav a prijal ohlásenie zmätočnej sťažnosti tohoto obžalovaného ako včas podané.

Z dôvodov:

Usnesením krajského súdu v R. zo dňa 28. júna 1938 bol rozsudok odvolacieho súdu v K. zo dňa 14. apríla 1938 vyhlásený pravoplatným a vykonateľným. Toto usnesenie bolo doručené obžalovanému dňa